

mærket, blevet overflødig, og jeg skal derfor kun gjøre den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 1ste District (Spandet) opmærksom paa, at formeentlig Intet bedre end hans Foredrag viser Utilstedeligheden af dette Lovudkast; thi han har ganske vist antydet en Række af Ansøkkere, paa hvis Detail jeg ikke her skal gaae ind, som kunne fortjene at komme under alvorlig Overveelse, dersom Sagen angaaende en Reform af Sagførernes Retstilstand og Stilling til hele Retspleien forelaa, i hvilket Fald det ikke vilde være mig som gammel Sagfører vanskeligt i saa Henseende at tilføie endnu mange andre Ting, men alt Det vedrører aldeles ikke det foreslående Forslag. Forsædte man har brugt som Stikord „Dusket om Frigivelse af Sagførerstanden“, da har jeg idetmindste, som har yndet denne Idee i mange Aar, derved aldrig tænkt mig Andet end en Ret for Enhver, der havde opfyldt visse af Staten foreskrevne Forpligtelser til at etablere sig som Sagfører, men ingenlunde, at man, ved Siden af en affluttet Sagførerstand, skulde voldsomme dens Forretninger til Gud og hver Mand, hvoraf den øiensynlige Følge, især da disse Sagers Antal i Danmark hverken er stort, eller Sagerne i sig selv ere meget lucrative, vilde være, at de, der, udenfor de egentlige Sagførere, dermed vilde besatte sig, for største Delen vilde være netop saadanne Personer, som man paa ingen Maade kunde ønske at hjemle en Plads i Retsudviklingen. Dette dog kun i Forbigaaende. — Her er ikke Tale om et fuldstændigt Forslag til Sagførerforretningernes Frigivelse, men kun om en løst henkastet lille Idee, som i sit Princip er falskt; thi der hører til at optræde som Sagfører, ligesaa godt som til enhver Profession, Haandværk eller Landsværk, særlige Kunstfæber, og jeg skal i Forbindelse hermed tillade mig til hvad navnlig den ærede sidste Taler allerede har anført, at tilføie, at, ligesom jeg finder, at det er en i høieste Grad utilstrækkelig Grund til at sætte Lovgivningsmagten i Virksomhed, at en enkelt aret Rigsdagsmand af fire paa et Sted besatte Sagførere ikke har kunnet faae til at paatale en Sag to af dem, som han helst vilde have, saaledes mener jeg, at Folkethinget ved

videre at fremme Forslaget vilde gaae ind paa en Sag, som ikke foreligger, en Sag, som kan fortjene en meget alvorlig Overveelse, men som forøvrigt ogsaa jeg mener rettest bør komme i Forbindelse med hele den øvrige Reform i Retspleien, men som i ethvert Tilfælde ikke kan tilveiebringes i Anledning af dette Forslag paa et Par Linier, et Forslag af saadan Beskaffenhed, at enhver beskikket, eller ikke beskikket, Sagfører vilde være istand til at se vere et saadant for 1 Mt Stykket og for 12 Stk. i Partier, og et Forslag, som ikke engang er skrevet paa ordentlig Dansk (Munterhed).

G. Winther: Ja, der er blevet gjort mange udmærkede Forsøg paa at overdøge mit Forslag med, jeg veed ikke ret, hvad jeg skal kalde saadanne Udbrud, maaskee Skjeldsord, her i Forsamlingen. Man har blandt Andet ogsaa anseet det for rigtigt at give sig til at tale om dette lille Forslag, som om det var et Forslag til hele Procurator-Bestillingens Reformation. Det er det jo, som Enhver kan see, aldeles ikke; derpaa har jeg aldrig tænkt. Forslaget har kun til Hensigt, at gjøre det muligt i visse Tilfælde, hvor det efter den bestaaende Tilstand ikke er muligt at faae en Sag frem for Retten, at Enhver kan opnaae dette. Det er efter min Mening en overordentlig daarlig Retsstilstand i et Land, naar der skal kunne være saadanne Tilfælde, hvor en Mand ikke paa nogen Maade kan faae sin Sag ført frem for Domstolene og faae paa kjendt, om han har Ret eller Uret; jeg er tilfreds, disse Tilfælde ere saa faa, som det skal være, der bør ikke eksistere et eneste deraf. Det er i Almeenvællets Interesse, at enhver Mand kan faae paa kjendt, om han med Rette sigtes eller ikke, om han har Ret eller Uret ligeoverfor sine Modstandere.

Der er her blevet talt Meget om en Sag, som jeg har; det var ikke mig, som fra Først af bragte denne Sag her paa Bane, det var andre Mand; jeg blev nødt til at gaae ind derpaa. Jeg troer, der er talt altfor Meget derom under nærværende Sag, i Særdeleshed, da den slet ikke er Grunden til det her foresliggende Lovforslag; Grunden til dette Lovforslag er dets Nødvendighed. Det er en slet Tilstand, der eksisterer her i Lan-